

498-122

٤٩٨-١٢٢

AIMS TRIBUNAL

122
دیوان داری دعاوی ایران - ایالات متحدہ

ORIGINAL DOCUMENTS IN SAFE

Case No. 498

Date of filing: 17 Feb 87

** AWARD - Type of Award _____
- Date of Award _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

** DECISION - Date of Decision 10 Feb 87
_____ pages in English 4 pages in Farsi

** CONCURRING OPINION of _____
- Date _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

** SEPARATE OPINION of _____
- Date _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

** DISSENTING OPINION of _____
- Date _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

** OTHER; Nature of document: _____

- Date _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

122

دیوان دآوری دعاری ایران - ایالات متحد

IRAN-UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL

DECISION

Case No. 498

Chamber One

پرونده شماره ۴۹۸

شعبه یک

تصمیم شماره ۱-۴۹۸-۵۷ دی. ا. ثی. سی

DUPLICATE ORIGINAL

نسخه برابر اصل

پال دونن دو روزیر،

پاناکاویار اس. آ.

خواهانها،

- و -

جمهوری اسلامی ایران،

شرکت سهامی شیلات ایران،

خواندگان.

IRAN UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL	دادگاه دآوری دعاری ایران - ایالات متحد
ثبت شد - FILED	
Date	17 FEB 1987
	۱۳۶۵ / ۱۱ / ۲۸
No.	498
	تاریخ
	شماره

English version	۱۰ Feb 87
Filed on	۱۳۶۵ / ۱۱ / ۲۸
نسخه انگلیسی درنماخ	
ثبت شده است.	

تصمیم

۱ - در ۲۴ دسامبر ۱۹۸۶ (سوم دیماه ۱۳۶۵)، نماینده رابط دولت جمهوری اسلامی ایران درخواستی تحت عنوان "درخواست اصلاح و تفسیر" ("درخواست") قرار موقت شماره ۱-۴۹۸-۶۴ ثبت شده در ۴ دسامبر ۱۹۸۶ (۱۳ آذرماه ۱۳۶۵) به دیوان تسلیم نمود. درخواست مزبور طبق مواد ۳۵ و ۳۶ قواعد دیوان به عمل آمده و ظرف ۳۰ روز مقرر در قواعد دیوان به ثبت رسیده بود.

۲ - در قرار موقت درخواستهای تسلیمی هر دو خواننده پرونده به منظور صدور قرارهای تامین موقت در مورد پاره‌ای اقدامات قضائی که خواهان، پاناکاویار در دادگاههای پال

کشور سوئیس آغاز کرده بود، رد شد. دیوان در قرار موقت خود متذکر گردید که براساس اطلاعات موجود در موقع صدور قرار مزبور، برای موافقت با خواسته مورد نظر خواندگان دلیلی نمی‌یابد.

۳ - درخواست مزبور اساساً حاکی است که قرار موقت بر ملاحظات بی اعتبار حقوقی استوار بوده است، زیرا قرار مزبور با نیت مورد نظر در بند ۲ ماده هفت بیانیه حل و فصل دعاوی بگونه‌ای که جمهوری اسلامی ایران از آن استنباط می‌کند، منافات دارد. لیکن در این مورد ذکری از اینکه آیا خواسته‌ای وجود دارد یا خیر، نشده است. در درخواست همچنین به دو نکته خاص اشاره، و از دیوان درخواست شده که نکات مزبور در قرار موقت اصلاح یا تصریح شود. اول، در درخواست استدلال شده که دیوان در پاراگراف ۹ قرار موقت خود، ماهیت اصلی اختلاف طرفین را به درستی توصیف نکرده، و تقاضا گردیده که این توصیف به ظاهر نادرست "اصلاح" گردد. دوم، در درخواست استدلال گردیده که معنی "وضع موجود" به ویژه چنانکه در بند ۱۷ قرار موقت به کار رفته، با توجه به "ابهام صریحی که در رابطه با غرامت درخواستی پاناکاویار در جریانات بال وجود دارد" مبهم است و درخواست شده که دیوان این اصطلاح را "روشن" نماید.

۴ - تاجائی که درخواست مزبور جنبه کوششی از ناحیه خواندگان برای استدلال مجدد برخی از جنبه‌های پرونده، و مخالفت با نتیجه‌گیریهای دیوان در قرار موقت را داشته باشد، در قواعد دیوان یا جای دیگر مبنائی برای تجدیدنظر در قرار مزبور به استناد اینگونه دلایل وجود ندارد.

۵ - در مورد درخواست "اصلاح" بند ۹ قرار موقت، دیوان متذکر می‌گردد که در قرار مزبور نظری در مورد ماهیت واقعی اختلاف اصلی نظری ابراز نشده است. به علاوه بند ۱ ماده ۳۶ قواعد دیوان "تنها اشتباه محاسبه، غلط‌های انشایی، و املائی یا اشتباهاتی

از این دست" را پیش بینی می کند. به نظر دیوان درخواست "اصلاح" حاضر مشمول تعریف بند ۱ ماده ۳۶ قواعد دیوان نمی گردد، و بنابراین رد می شود.

۶ - در مورد درخواست "تفسیر"، دیوان متذکر می گردد که بند ۱ ماده ۳۵ قواعد دیوان مقرر می دارد:

"هریک از طرف ها می تواند ظرف سی روز پس از دریافت حکم، ضمن اطلاع به طرف دیگر، از دیوان داوری تقاضا کند که تفسیری از حکم به دست دهد".

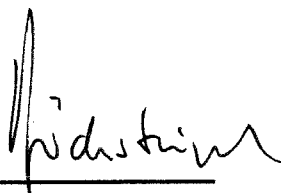
همانطور که دیوان اخیراً در پرونده پبسی کو، اینکوریوریتد و دولت جمهوری اسلامی ایران، بند ۲ تصمیم شماره ۱-۱۸-۵۵ (۱۹ دسامبر ۲۸/۱۹۸۶ آذرماه ۱۳۶۵) متذکر گردید، از تاریخچه تدوین و تصویب بند ۱ ماده ۳۵ قواعد داوری آنسترال که ماده حاضر عیناً مشابه آن است، بر می آید که منظور از "تفسیر حکم"، "توضیح حکم" بوده است. بدینترتیب، بند ۱ ماده ۳۵ تنها در مواقعی کاربرد دارد که انشای حکم مبهم باشد. عبارت قرار موقت صریح و خالی از ابهام است، به علاوه دیوان در کاربرد "وضع موجود" هیچگونه ابهامی نمی بیند. بنابراین چیزی که مستلزم توضیح به مفهوم بند ۱ ماده ۳۵ قواعد دیوان باشد، در قرار موقت وجود ندارد.

۷ - به دلایل پیش گفته،

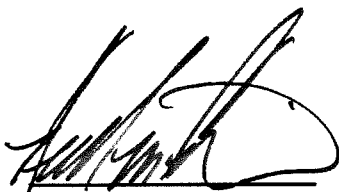
دیوان به شرح زیر تصمیم می گیرد:

درخواستی که نماینده رابط دولت جمهوری اسلامی ایران در ۲۴ دسامبر ۱۹۸۶ (۳ دیماه ۱۳۶۵) برای اصلاح و تفسیر قرار موقت شماره ۱-۴۹۸-۶۴ (۴ دسامبر ۱۳/۱۹۸۶ آذرماه ۱۳۶۵) به ثبت رسانده، رد می شود.

لاسه، به تاریخ ۱۰ فوریه ۱۹۸۷ (۲۱ بهمن ماه ۱۳۶۵)

کارل - هاینس بوکشتیگل
رئیس شعبه یک

هوارد ام. هولتزمن

به نام خدا

محسن مصطفوی

موافقت من با تصمیم حاضر در
نظر مخالف اینجانب که در امضای
قرار موقت ابراز کردم، تغییری
نمی دهد.

م.ف.ج.ح